

Genesis 17: Verbonden met God - doopzondag.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegen

Psalm 145: 1

Gebed

Kinderen: Merk.

Zingen: 'Jezus is de goede herder'.

Lezen: Genesis 17

Zingen: Psalm 105: 4, 5

Preek

Opwekking 642 De rivier

Doop van Lyènn Kloppenburg en Renze van der Wal.

Uitleg van de doop.

Beloften.

Doop.

Zingen bij de doop: 'Onze Vader' van Elly en Rikkert.

Geschenken

Wet: Lezen Mattheus 22: 37-40 en 1Johannes 2: 12-17

Zingen: Psalm 148: 4

Gebed.

Offergaven

Lied 232: 1, 2 Op bergen en in dalen, ja, overal is God.

Zegen.

Kinderen: merk.

Veel kleren hebben een merk. Zoals dit:

Maar ook auto's, frisdranken,

Ik wil jullie wat merken laten zien en dan moeten jullie raden waar dat van is.....

Merk in de kerk: de doop.

Moeilijk is: je ziet dat water natuurlijk niet meer.

En toch kun je dat merkteken heel goed zien. Hoe? Doordat je anders bent. Een nieuw leven.

Preek:

Het gaat vanmorgen over Izaäk, de zoon van Abraham en Sarah.

Dia.

Weet u nog wat zijn naam betekent? Izaäk?

Dat is "hij die lacht".

Dia.

Bij Abraham en Sarah was dat eerst een lach vol ongeloof. Want toen de HERE hen een zoon beloofde waren ze al oud. Abraham was toen al 75 jaar.

Maar al die jaren gebeurt er niets.

Als hij 99 jaar oud is, komt de HERE opnieuw naar Abraham toe en belooft dan: over een jaar zullen jij en Sarah een zoon hebben. Dan zijn zij allebei dus al hoogbejaard.

Abraham lacht: 'Hoe kan iemand van 100 jaar nog een kind krijgen'.

En later moet Sarah lachen.

Ze lacht en denkt: 'Zou de liefde nog voor ons zijn weggelegd?'.

En ze hebben gelijk. Het kan niet.

Maar toch: wat God beloofde gebeurt!

Na een jaar houdt Abraham zijn zoontje in zijn armen en noemt hem Izaäk: 'hij die licht'.

Nu niet uit ongeloof, maar uit pure blijdschap en verwondering.

Dat is geloven: erop rekenen, dat wat God belooft ook echt gebeurt.

dia

Weet u wat ik zo mooi vind bij Abraham?

Dat hij zo mag groeien in geloof.

Hij begint met niks. Buigt voor de afgoden. Wist hij al iets van God?

God komt zijn leven binnen en dan komt er een lange weg met God.

Hij struikelt en valt en lacht en spreekt tegen, twijfelt. Gelooft en volgt en struikelt weer.

Een mens als wij.

Maar wat er dan met hem gebeurt: God verschijnt aan hem!

Ja, en hoe: God verschijnt aan Abraham als de Almachtige.

Er staat: "El shaddai". God de almachtig, de Ontzagwekkende.

De God van de bergen. De schepper van de sterren en het heelal.

Die God komt naar Abraham toe.

Moet je je voorstellen!

En wat wil die Almachtige, heilige God met dat mensje?

Hij wil een verbond met Abraham.

Een verbond!

En een verbond is meer dan een contract.

Een contract is een serie afspraken en een handtekening. En als je er niet aan houdt, betaal je een boete. Een CAO is een contract. Tussen werkgever en werknemer.

Maar die twee hebben verder geen band.

Bij een verbond verbind je je aan elkaar. Een huwelijk is een verbond.

Dat zegt de HERE ook: "Abraham, leef in verbondenheid met mij!"

Stel je voor: de Almachtige wil zich verbinden aan een mens. Een mensje van stof en as.

Hij zegt daarmee: "Ik geef mij aan jou, Abraham!"

Zoals een bruidegom dat tegen zijn bruid kan zeggen.

Het zijn klanken uit Hooglied: "Ik ben van mijn lief en mijn lief is van mij".

Het is bijna niet te geloven, dat de El shaddai dit tegen Abraham zegt.

Ja, en daarom geeft de HERE er ook een teken bij.

Dat doet hij wel vaker: als hij iets belooft, dat bijna niet te geloven is. Dan geeft hij er een teken bij.

De regenboog. Vuur in een braamstruik. Storm. Een wolkkolom. Genezing van een blinde man. Opwekking uit de dood van Lazarus. De doop. Het avondmaal.

Als teken dat het echt waar is.

Ja, nu geeft hij het teken van de besnijdenis.

En dat teken past precies bij de belofte, die God aan Abraham geeft.

Want hij belooft hem, dat hij een stamvader zal worden van een menigte volken. Miljoenen kinderen zullen uit Abram voortkomen.

Dat wordt zelfs zijn nieuwe naam: Abraham. Dat is 'vader van vele volken'.

Ja, en dat is niet te geloven.

Want Abraham is dan al 99 jaar en hoogbejaard. En Sarah ook. Kinderen konden al nooit, omdat Sarah onvruchtbaar was, maar kunnen nu die al helemaal niet meer.

Het is niet te geloven.

Daarom geeft de HERE er een teken bij. Hij wil dat alle jongetjes en mannen in Abrahams tenten besneden worden.

Waarom? Waarom geen tattoo of een ringetje in je neus?

Omdat dat teken precies past bij de belofte.

Want wat is de besnijdenis?

Nou, bij de besnijdenis wordt bij een jongetje de voorhuid bij zijn plassertje weggesneden. Die voorhuid beschermt de gevoelige eikel van de plasser. Bij de besnijdenis wordt die voorhuid, dit losse velletje, weggesneden.

Veel volken kenden die besnijdenis toen al wel. Want onder die losse voorhuid kan ook makkelijk vuil komen en daardoor kan het er makkelijk ontsteken met alle pijn en narigheid van dien.

Daarom werd het vaak maar weggesneden.

Zo bleef het schoon en gezond.

En dat is natuurlijk steeds een van de beloften van God: "Ik maak je schoon en gezond. Tot diep in je hart. Mijn genade geneest".

Maar het gaat dieper.

Want bij de besnijdenis wordt er iets weggesneden.

Maar niet een stukje van een oorlel of een plukje haar.

Nee, er wordt gesneden in de plek waar mannen het leven doorgeven. Waar het zaad van de man doorheen vloeit en leven wekt in de schoot van zijn vrouw. Er wordt dus iets weggesneden op de plek waar het leven wordt doorgeven. In het geslachtsorgaan van de man.

Er wordt als het ware een verstopping weggesneden.

Door de zonde, door de afstand die de mens van God nam, verspeelde de mens het recht op leven. De mens maakte zich los van de Schepper. De levensbron. En dat betekent, dat het ophoudt. Hoe kun je leven los van de levensbron en van de bron van de liefde?

Dan sterft eerst je hart en daarna ook je lichaam.

Het leven dòòrgeven, kinderen krijgen, is dan al helemaal geen recht meer.

Dat is het probleem: door de zonde zitten de bronnen van het leven verstopt. En juist bij Abram en Sara kon je dat ook duidelijk zien.

Maar de HERE belooft hen nieuw leven, kinderen. Hij snijdt -om zo te zeggen- de verstopping weg. De besnijdenis tekent dit uit. Er wordt iets weggesneden bij het geslachtsorgaan van de man.

Leven is altijd genade. Een geschenk van de Almachtige.

Als een man en een vrouw gemeenschap hebben zien zij allebei het teken bij de man en weten: als de HERE leven geeft, is dat een geschenk. We hebben er geen recht op.

De besnijdenis van de man is dus een teken allebei. Een vrouw hoeft niet besneden te worden.

Nu zul je denken: Ja, maar moeten wij onze zoontjes dan ook niet laten besnijden?

Is dopen dan wel goed?

Voor het antwoord moeten we een grote stap van bijna 2000 jaar maken.

Naar de tijd van Jezus zelf en van Paulus.

We gaan nu wat dieper en ik hoop dat u het kunt blijven volgen!

Dit is de stap: Jezus en Paulus zelf zijn allebei besneden toen ze 8 dagen oud waren.

Precies zoals de HERE dat al aan Abraham had opgedragen. Alle joodse jongentjes werden besneden.

Maar toen er vele honderden mannen en vrouwen uit andere volken christen werden, en dus ook kinderen van Abraham, werd dit de grote vraag: moeten al die mannen en jongetjes nu ook besneden worden?

Leggen we dan niet een heel hoge drempel voor ze neer? Een hoge eis?

En dan schrijft de apostel Paulus dit in Colossenzen 2.

Hij schrijft dan aan heidenen, aan onbesnedenen, die christen zijn geworden. Mensen in Colosse.

Hij schrijft dan over Christus en zegt dan dit: "In Hem (Christus) bent u

ook besneden, niet door mensenhanden, maar met de besnijdenis van Christus, door het afleggen van het aardse lichaam. Toen u gedoopt werd, bent u immers met hem begraven, en met hem bent u ook tot leven gewekt, omdat u gelooft in de kracht van God die hem uit de dood heeft opgewekt. U was dood door uw zonden en door uw onbesneden staat, maar God heeft u samen met Christus levend gemaakt, toen hij ons al onze zonden kwijt schold". Col. 2

Jezus is besneden toen hij 8 dagen oud was. En doordat je in hem gelooft, hem volgt, ben je een deel van zijn lichaam geworden. Dus in hem ben je ook besneden. Niet echt, met mensenhanden, maar wel doordat je je lichaam, je leven, met hem verbonden hebt. Je bent in hem dus al besneden.

Nog een stap dieper: want de besnijdenis maakt dus duidelijk, dat het leven een geschenk van God is. Het is genade.

Maar die genade is niet goedkoop. Daar is een prijs voor betaald. Een hoge prijs.

Het leven van Jezus. Hij gaf zijn leven voor jou.

Hij droeg het oordeel over jouw zonden en kwaad.

Hij werd uit het leven weggesneden.

Zijn bloed vloeide. Voor jou.

Want daar is de besnijdenis ook het teken van: bij iedere besnijdenis vloeien een paar druppels bloed. Er wordt iets weggesneden.

En daarmee zegt de besnijdenis: eigenlijk zou jijzelf uit dit leven moeten worden weggesneden. Het is een teken van het oordeel. Oordeel van God over het kwaad. Ook jouw kwaad.

Zoals Adam en Eva uit het Paradijs worden weggesneden door hun wantrouwen en begeerte.

De besnijdenis laat zien, dat als je liegt, roddelt, jaloers bent, steelt, overspel pleegt, dan zet je jezelf buiten de samenleving. De samenleving met de heilige God.

In feite zet je dus **jezelf** buiten de mooie samenleving van liefde, die God heeft bedoeld.

En dan gebeurt het wonder: niet jijzelf wordt weggesneden, maar een klein stukje van jezelf.

Alleen: dat geldt niet voor Jezus, de Zoon van God: hij wordt aan het kruis helemaal weggesneden uit het leven. Zijn besnijdenis wordt pijnlijk werkelijkheid!

De doop laat zien, dat wij met hem geleden hebben aan het kruis.

En dat we met hem zijn opgestaan.

We zijn ondergegaan in het water en mochten er weer uit gekomen.

De doop is het grote teken, dat we met Christus zijn gestorven en begraven en ook weer opgestaan.

Door hem is er vergeving, nieuw leven met God.

Nog één ding: we zijn dus niet besneden. We zijn gedoopt.

En toch zijn alle mannen en vrouwen en jongens en meisjes die geloven, besneden.

Dat lijkt vreemd.

Niet besneden en toch besneden. Hoe kan dat?

Omdat de HERE het belangrijker vindt, dat je hart besneden is.

Hij zegt dat een paar keer in het Oude Testament.

Het volk Israël staat dan midden in de woestijn. Land van de dood. En hij vraagt daar vertrouwen. Ontzag. Gehoorzaamheid. Liefde.

Dia.

En dan zegt Hij: "Besnijd daarom uw hart en wees niet langer koppig!" (Deut. 10)

En later: "De Heer, uw God, zal uw hart besnijden en ook dat van uw kinderen...". (Deut. 30)

Als je gelooft krijg je dus niet een nieuw hart. Je blijft wie je bent. Je wordt niet opeens iemand anders. Je hart wordt **vernieuwd**.

Maar jouw hart verandert wel heel grondig. Het wordt besneden. Bevrijd!
Het kwaad wordt eruit gesneden. De trots, de leugen, de jaloezie, de verslaving
Omdat dat kwaad meer kapot maakt dan je lief is.
Een openhartoperatie om je hart zacht te maken. Open. Vergevend. Liefdevol.
Als het goed is zijn wij allemaal besneden.
De besnijdenis van het hart.
Daarom geeft God ook zijn Heilige Geest.
Die gaat wonen in ons hart. En maakt dat nieuw. Open. Rein.

Ten slotte: Renze en Lyènn krijgen vanmorgen het teken van de doop.
Water stroomt over hun hoofdjes.
Daarmee zegt de Almachtige, de God, die de sterren en de bergen schiep, tegen die kleine kindjes: "Ik geef mijzelf aan jullie. Jullie leven is aan mijn leven verbonden".
Aan het begin van hun leven laat de HERE zien: "Ik trek met jullie mee door het leven. Een leven vol vallen en opstaan, vol blijdschap en verdriet, vol pijn door het kwaad dat in de wereld is en zelfs in je eigen hart. Maar ik ben er. Mijn hart staat altijd voor jullie open. Ik geef jullie een toekomst. Vertrouw op mij".
Dat zegt de Almachtige.

En jullie, Harm en Jenny, Gerben en Marleen, breng jullie kinderen dicht bij deze God. Vertel over hem. Laat in jullie leven zien, dat alleen Hij de God is die ons echte toekomst geeft. Vertel de verhalen over Abraham en Sarah, over Mozes en David, over Jezus en zijn wonderen.
Want de besnijdenis en de doop zijn maar tekenen.
Mooie tekenen. Teken die de liefde van God uittekenen. De HERE gaf ze niet voor niets.
Maar: het zijn wel tekenen aan de buitenkant. Aan je lichaam.
Maar het gaat natuurlijk om het hart. Om de binnenkant.
Je kunt dus niet rustig achterover leunen omdat je besneden bent of gedoopt.
Alsof het dan wel goed zit.
Leer hen om met deze God te wandelen.
Breng hen bij Jezus: Hij heeft de bron van het leven weer geopend. De weg naar het nieuwe Paradijs.
Hij bevrijdt.
Amen.

Praatpapier bij Genesis 17: Verbonden met God –

over besnijdenis en doop.

Kinderen: kunnen zij nog terug vertellen over merken en over de doop als merkteken?
vraag of ze weten wat er met de besnijdenis gebeurde.
hoe vinden ze het dat ze gedoopt zijn?

Preek kort: De preek ging over Abraham en het teken van de besnijdenis.

Let op het grote wonder, dat God zich verbindt met een mensje van stof en as.

Besnijdenis: de voorhuid wordt weggesneden.

Dat betekent: -reiniging. Zoals ook het water van de doop reinigt. Vergeving.

-er wordt een verstopping weggesneden. De bron van het leven is verstopt door de zonde. De HERE neemt die verstopping weg: door vergeving, door Jezus.

Juist bij Abraham en Sarah kon je dat zien.

-teken van Gods oordeel over ons kwaad.

-teken van nieuw leven, een nieuwe toekomst.

Moeten onze jongentjes dan ook niet besneden worden?

Nee: lees Colossenzen 2. In Christus zijn wij besneden. Wij mogen dopen.

Bij Jezus werd de besnijdenis werkelijkheid: Hij werd weggesneden uit het leven met zijn Vader.

Belangrijker dan die besnijdenis van het lichaam, is de besnijdenis van het hart.

De Heilige Geest van God komt in je wonen en maakt je leven nieuw.

Om te bespreken:

1. Praat door over het wonder van het verbond. Over de Almachtige, El shaddai, die zich met ons wil verbinden. Wat is jouw reactie daarop?
2. Een verbond is meer dan een contract. Leg uit.
3. Kun je na deze preek iets zeggen over de vraag waarom de HERE juist Abram en Saraï uitkoos en waarom Hij zo lang wachtte met het geven van een zoon?
4. Bespreek de betekenis van de besnijdenis. Heeft de preek je daarin meer begrip gegeven?
5. Voor de Joden is de besnijdenis een teken van hun identiteit geworden. Paulus heeft daar veel kritiek op (Rom. 2:25-29). Waarom?
Hoe kan de doop op een verkeerde manier teken van je identiteit zijn?
Hoe kan de doop op een goede manier teken van je identiteit zijn?
6. In Romeinen 6 laat Paulus de betekenis van de doop zien. Veel vind je daarvan terug in de tekst uit Colossenzen 2. Je wordt door de doop met Christus begraven en je mag ook met hem opstaan tot een nieuw leven. Vooral de doop door onderdompeling laat dit duidelijk zien. De nadruk ligt op dat nieuwe leven. Op wedergeboorte.

Wat is je diepste motivatie om een nieuw leven te willen leiden?

7. Iemand zei: "De besnijdenis van het hart betekent, dat de wil van God voor jouw leven geen plicht is, maar iets wat je zelf ook gaat willen". Kun je dat uitleggen?
8. Wat vind je van de uitspraak van visje hiernaast?
9. Welke vragen zijn er blijven liggen?
Zou je die aan mij willen doorgeven?

Dopen:

**niet langer
zelf proberen
je hoofd
boven water
te houden**

visje